

ζ'

Горски реши да освободи робите си.
Не да ги бие, измъчва и държи гладни и недобре облечени, както правят всички останали робовладелци.
Започна даже да им плаща за работата и те малко по малко живнаха.
Отвориха негърски усмивки, извисиха радостни гласове, чу се детски смях.
Запяха с цели бърни.
Почувстваха се като шапка на тояга и пет пари в кесия.
Негри отвсякъде се стичаха и молеха да ги пусне да работят на плантациите му.
Лека-полека имението Горски стана символ на свободата, демократичността и силата на предприемчивия дух.
Белите започнаха да мразят Горски.
Горски почна да ползва новоосвободените негри, за да строят сгради, където да живеят непрекъснато прииждащите техни събратя.
Станаха хубави, бели, високи, топли, уютни жилища.
Каквито никой преди това не беше виждал.
А негрите хем работеха за фамилия Горски, хем после трябваше да плащат и наем за жилищата, където живееха като свободни хора.
Те с удоволствие плащаха, защото в противен случай трябваше да се върнат при другите робовладелци, където ги чакаше страх и скърцане със зъби.
Всички бяха много щастливи и семейство Горски ставаше все по-богато и по-щастливо.
Негрите пееха с цели бърни.

Докато в един момент зли сили не убиха стария Горски.

Тогава семейството му взеха със себе си де що свари от имуществото, хванаха за ръка по някой и друг негър и се разбягаха във всички посоки на света едновременно.

А големите, хубави сгради и сега могат да се видят в Америка.